

Георги Гатев Бошнаков са заточени в Диарбекир през 1867 г. като членове на местния революционен комитет и във връзка с преминаването на четата на Ф. Тотю ³² Вижда се, че тези родолюбци са репресирани години преди 1869 г. Следователно посочването им едновременно в двете брошури не може да се отдаде на случайността, а по-скоро авторите очевидно са избрали да назоват селище, за което със сигурност се знае, че има заточени и загинали в заточение български учители. Още повече, че Гр. Начович като свищовлия е познавал достатъчно добре съдбата на своите съграждани, но същото не може да се твърди и за Балабанов.

Доказателство за близост или контакти със "старите" и техните политически възгледи е и фактът, че през пролетта на 1869 г. Хр. Георгиев вижда в лицето на Балабанов една от онези възможни кандидатури на надеждни и добре подготвени млади дейци, които ще застанат в основата на планираното и подготвяното по това време Българско книжовно дружество ³³. Очевидно на общопризнатия водител на Добродетелната дружина са известни и съдържанието на брошурата "Турците в България", и предходните заслуги на нейния автор, за да се насочи към него. Наличните данни не ни позволяват да проследим конкретното развитие на отношенията между Хр. Георгиев и Балабанов. Самото повдигане обаче на въпроса за бъдещото място на последния в живота на БКД е показателно за доверието, което той е имал от страна на "старите".

Разбира се, поради различното си предназначение и форма между "Прошението" и брошурата "Турците в България" съществуват различия, но те не са от такова естество, че да променят направения вече извод. В историографията съществува разноезичие по въпроса за характера на основното искане, залегнало в "Прошението". Според П. Петков и В. Бонева, които публикуват и нов пълен превод на документа, целта на неговите автори е "национален суверенитет под формата на политическа автономия" ³⁴. Преди тях подобно становище изразяват Г. Д. Тодоров ³⁵, Д. Косев ³⁶, Хр. Гандев ³⁷ и В. Трайков ³⁸, а след тях с мнението им се съгласява и К. Мирчева ³⁹. Ив. Стоянов, който се стреми да даде ново тълкувание на "Прошението" въз основа на съпоставка с "Мемоара" на ТЦБК ⁴⁰, също интерпретира основните положения в документа като настояване "за пълна автономия в пределите на Османската империя" ⁴¹. Авторът не уточнява смисъла на термина "пълна автономия", но имплицитно от текста се разбира, че става дума за политическа автономия, подобна на исканата в "Мемоара" на ТЦБК. В основните университетски лекционни курсове се изказва сходна позиция ⁴². По-различно становище е изразено в т. 6 на "История на България", където се твърди, че с "Прошението" Добродетелната дружина преминала "към идеята за административна автономия на България, а не към проекта за турско-български дуализъм на Тайния комитет /ТЦБК - б.м. Пл. Б./" ⁴³. Според Кр. Шарова в документа се "пледира за административна автономия на България" ⁴⁴.

Ако се придържахме към един строг анализ на "Прошението", освободен от натрупаната логомахия, както на съвременниците, така също понякога и на историографията, трябва да се присъединим именно към последното становище. Основа-